

EU's kommende militærdoktrin

EU's forsvarsministre arbejder på et "strategisk kompas" for EU's fremtidige forsvars- og sikkerhedspolitik.

Side 2-3

Blame it on Brexit

Brexit sætter gang i en nødvendig debat om arbejdsforhold blandt lastbilchauffører.

Side 4

Fort Europa

Fort Europa er både fysiske barrierer og handelsmure. EU's egoisme er til skade for EU's nabolande.

Side 6-7

N Folk i Bevægelse

Udgivet af Folkebevægelsen mod EU

Nr. 4

December 2021

ENDNU ET JA TIL EU-MINDSTELØN

Den 11. november sagde EU-parlamentets beskæftigelsesudvalg ja til en EU-mindsteløn. Udvalget vedtog også, at det samlede EU-parlament slet ikke skulle stemme om mindstelønsdirektivet. Det får de alligevel lov til, da 71 medlemmer af EU-parlamentet har underskrevet en appel om at få lov til at stemme.

Af Niels Eriksen

Medlem af landsledelsen

Hvis EU-mindstelønnen ender med at blive endeligt vedtaget, og det tyder alt på, at den bliver, så mener både arbejdsgivere og fagbevægelse i Danmark, at det vil være en bombe under den danske arbejdsmarkedsmodel. Som den danske fungerende beskæftigelsesminister Matthias Tesfaye bliver citeret for i Berlingske Tidende den 8. november; "Det er bare et dårligt forslag, som aldrig burde være stillet".

HVORFOR ER EN LOVBESTEMT EU-MINDSTELØN EN DÅRLIG IDE?

På mange måder, det hævder EU-kommissionen også, så er der umiddelbart i EU-forslaget taget hensyn til særlig de danske og svenske aftalearbejdsmarkeder i forslaget. Eksempelvis skal mindstelønnens størrelse afspejle prisniveauet i de enkelte medlemslande. Alligevel opfatter arbejdsmarkedets parter i Danmark EU-mindstelønnen som en bombe. Det gør de af særligt to grunde:

Den første grund handler om, at en uorganiseret lønmodtager muligvis ved at henvise til EU's mindsteløn kan sikre sig en højere løn og andre evt. fordele, som EU-direktivet giver. Her handler det også om, om EU-Domstolen i sidste ende vil anerkende, at der i direktivet er en "kattelerm" for den danske og svenske arbejdsmarkedsmodel, hvis der alligevel rejses en sag af en uorganiseret svensk eller dansk lønmodtager. Hvis tilstrækkeligt mange ser dette som en mulighed uden om de overenskomster, som arbejdsmarkedets parter har indgået, så vil organiseringsprocenten givet falde i Danmark.

Den anden grund kommer i forlængel-

Foto: John Kehly / Shutterstock

se af første grund. Den går ud på, at i EU-kommissionens forslag er der den klausul, om at kun hvis mindst 70% af lønmodtagerne er dækket af en overenskomst, kan der laves undtagelser fra EU-mindstelønnen. I øjeblikket ligger den danske overenskomstdækning på over 70% med en nedadgående tendens. Her er spørgsmålet, om den tendens ikke vil blive forstærket, hvis man "blot" med EU-direktivet i hånden kan opnå lignende lønfordele som de organiserede, og så sparer man ovenikøbet fagforeningskontingentet.

Konsekvensen vil være, at i løbet af måske få år vil den danske overenskomstdækning være under 70% - og så vil det være EU-direktivet, der vil være styrende.

ET MERE LÅST ARBEJDSMARKED?

Man kan selvfølgelig sige, "og hvad så?" til denne udvikling.

Men risikoen kan være, at vi faktisk i

fremtiden vil få en faldende reallønsudvikling på store dele af det danske arbejdsmarked, da EU-mindstelønnen vil blive retningsgivende.

Derudover kan der opstå den situation, at fagbevægelsen skal søge nye måder at legitimere sig på. Det kunne evt. være ved at arbejde for en højere grad af sikkerhed i ansættelsen. Sagt en på en anden måde, det skal være sværere at fyre deres medlemmer i fremtiden.

Det lyder umiddelbart fint for lønmodtagerne, men omvendt så vil den situation også betyde at arbejdsgiverne formodentlig vil være mere tilbageholdende i forhold til at ansætte nye folk. Dermed bliver mobiliteten på arbejdsmarkedet mindsket til skade for både lønmodtagere og arbejdsgivere.

Alternativt, så vil lønmodtagere i fremtiden i højere grad blive ansat i midlertidige vikarordninger med langt færre rettigheder.

EU'S KOMMENDE MILITÆRDOKTRIN

Til marts skal forsvarsministrene i EU blive enige om et strategisk kompas for sikkerhed og forsvar, som skal lægge rammerne om EU's fremtidige forsvars- og sikkerhedspolitik. Der ligger allerede planer om en omfattende optræning af EU's militære kapaciteter.

Foto: Bumble Dee / Shutterstock

Af Susanna Dyre-Greensite
Formand, Folkebevægelsen mod EU

EU's forsvarsministre mødtes i starten af Uge 46. Her blev de blandt andet præsenteret for første udkast af EU's kommende *Strategiske kompas for sikkerhed og forsvar*. Kompasset skal danne den overordnede ramme for EU's sikkerheds- og forsvarspolitik. Ministrene ventes at vedtage det endelige papir til marts.

EN MILITÆRDOKTRIN

EU's kommende strategiske kompas bliver det tætteste, EU får på en egentlig militærdoktrin. Navnet og ideen bag EU's Strategiske kompas er tydeligt inspireret af NATO's Strategiske koncept, som ligeledes fastlægger overordnede mål for samarbejdet.

EU er ikke en vigtig spiller i international sikkerhedspolitik som blok. Enkelte EU-lande fører en særdeles aktiv forsvars- og sikkerhedspolitik både selvstændigt og i samarbejde med NATO og i mindre koalitioner. Andre EU-lande er slet ikke NATO-medlemmer. Mange medlemslande ønsker ikke at afgive suveræniteten til EU på forsvarsområdet. EU's forsvarspolitik har derfor hidtil været yderst fragmenteret.

Med det nye Strategiske kompas forsøger EU-toppen nu at tegne en fælles forsvarsstrategi for EU med fælles trusselsbilleder, fælles allierede og fælles mål. På den måde prøver man at lancere EU som en militær stormagt. Mens EU formentlig ikke vil lykkes med at harmonisere EU's landenes forsvarspolitik fuldstændigt, skal skridtene mod en militærunion ikke undervurderes.

KAMPGRUPPE-KONCEPTET UDVIKLES

Mange tager ikke EU's militære udvikling alvorligt med henvisning til, at EU-landene ofte ikke kan blive enige om store spørgsmål. Eksempelvis har EU siden 2007 haft to såkaldte kampgrupper á 1500 soldater klar til at blive udstationeret med få dages varsel. Det er de aldrig blevet.

Det stopper dog ikke EU-toppen fra at gå skridtet videre. Et af forslagene udkastet til EU's nye Strategiske kompas er nemlig etableringen af en *Rapid Deployment Capacity* (kvikudsendelsesstyrke) på 5000 soldater, som kan sendes ud med få dages varsel. Denne skal efter planen være klar i 2025. Regler for anvendelsen af styrken skal være klar i 2023.

UENIGHED OM FORHOLDET TIL USA

En af tankerne bag den nye *Rapid Deployment Capacity* er, at EU skal kunne agere mere uafhængigt af USA. EU-landene varierer meget i, hvordan de opfatter USA. I Danmark anser regeringen USA for at være en af vores nærmeste forsvarspolitiske allierede og det USA-ledede NATO-samarbejde som garanten for Rigets sikkerhed.

Andre EU-lande som Frankrig er langt mere skeptiske til USA som samarbejdspartner og ønsker selv at være i centrum for globale forsvarspolitiske beslutninger. Frankrig har også en meget stor militærindustri som præger landets interesser.

FORSKELLIGE TRUSSELSBILLEDER

Ikke alene er EU-landene uenige om, hvem vores allierede er, vi er også uenige om, hvilke lande der udgør de største trusler for os. Mens mange EU-lande er yderst på vagt over for Rusland, nævnes Rusland slet ikke i den del af udkastet til EU's Strategiske kompas, som omhandler det strategiske miljø, EU skal forholde sig til.

Det strategiske kompas beskriver ligeledes et kompliceret forhold til Kina. På den ene side, står der i papiret, er forholdet til Kina nødvendigt for at adressere globale udfordringer. Samti-

dig er Kinas "stadig mere selvhævden- de regionale adfærd" bekymrende. Det hører med til historien, at Kina er EU's næststørste handelspartner efter USA, hvorfor EU ofte anses som værende meget blid over for Kina.

Disse forskellige interesser og mål forsøger EU nu at strømline i det Strategiske kompas. Papiret vil nødvendigvis ikke repræsentere alle landes interesser lige godt. Indtil videre har Frankrig og Italien udtalt sig positivt om papiret. Det er oftest Frankrig, der driver forsvarsspørgsmål i EU-regi, så der er god grund til at forvente tydelige franske aftryk i papiret, muligvis på bekostning af andre landes interesser.

NYESTE VIDEREUDVIKLING AF MILITÆRUNIONEN

Trods forskellige interesser EU-landene imellem, er der sket rigtig meget centralisering på forsvarsområdet i EU i løbet af de seneste år. EU's nye Strategiske kompas er blot den seneste videreudvikling af EU's militære union.

EU-landene fik eksempelvis PESCO-samarbejdet og forsvarsfonden i 2017. PESCO-samarbejdet, eller det permanente strukturerede samarbejde, er et juridisk bindende fordybet samarbejde mellem 25 EU-landes væbnede styrker. PESCO består af en række underprojekter, herunder den frie bevægelighed for militært udstyr. Danmark deltager ikke i PESCO som følge af vores forsvarsforbehold.

Forsvarsfonden subsidierer forsvarsindustrien i EU-landene. Der bliver blandt andet givet penge til virksomheder, der eksporterer våben til diktatorlande. Danmark bidrager trods vores forsvarsforbehold til forsvarsfonden. Forbeholdet omgås ved, at pengene øremærkes til "forskning og industrisamarbejde" frem for til forsvar. Danmark bidrager med omkring 1,2 milliarder kroner frem til 2027.

I marts måned i år blev EU's medlemslande enige om at oprette Den Europæiske Fredsfacilitet – en fond på 37 milliarder kroner som skal bruges på militær og forsvar uden for EU's grænser. En del af fonden skal bruges på træning af og militært udstyr til tredjelands væbnede styrker. Der er meget begrænsede kontrolmekanismer for, at EU's donerede udstyr ender i de rette hænder. Danmark har på finansloven afsat cirka 200 millioner kroner til Den Europæiske Fredsfacilitet i løbet af de næste fire år. Det vurderes fra underprojekt til underprojekt, om Danmark kan bidrage for vores forbehold.

FORSVAR FORBEHOLDET!

Flere danske partier ønsker forsvarsforbeholdet afskaffet. Senest har Venstre været ude med krav om en folkeafstemning om at afskaffe forbeholdet. Regeringen holder indtil videre fast i at bevare forsvarsforbeholdet.

De, der ønsker forbeholdet afskaffet, argumenterer ofte med, at Danmark ikke skal stå alene om vores forsvar. Det gør vi heller ikke i dag. Som det fremgår af faktaboksen til højre, samarbejder Danmark meget både med Norden og andre europæiske og vestlige lande. Danmark er fri til at samarbejde med andre lande om vores sikkerhed i det omfang, vores politikere synes, det giver mening.

Forbeholdet er derimod en garanti imod, at Danmark trækkes med i en EU-forsvarspolitik, der strider imod vores egne interesser. Forsvarsfonden og fredsfaciliteten er tydelige eksempler på, at EU ikke understøtter freden. Det vage sprog omkring USA, Rusland og Kina i EU's udkast til et strategisk kompas viser, at EU-landenes interesser ikke nødvendigvis garanteres af EU.

Danmark skal ikke blive en nikkedukke for EU-toppens stormagtsplaner eller for den franske forsvarsindustri's dyre planer. Vi skal kunne bestemme selv. Derfor er det vigtigt at holde fast i vores forbehold.

I Folkebevægelsen mod EU skal vi minde vores politikere om, at Danmark allerede har et rigtig godt strategisk kompas for EU's forsvarspolitik: Det er forsvarsforbeholdet.

Faktaboks

Danmark kan sagtens samarbejde med andre lande om vores sikkerhed i det omfang, vores politikere synes, det giver mening. Det afskærer forsvarsforbeholdet os ikke fra. Derimod garanterer forbeholdet, at Danmark ikke trækkes med i en EU-forsvarspolitik, der strider imod vores egne interesser.

Danmark deltager i følgende internationale militære samarbejder:

EU2

FNC

FN-MISSIONER

JEF

NATO

NORDEFKO

+ adskillige ad.hoc. missioner

Danmark deltager i følgende forsvarssamarbejde i EU-regi (deltagelse frivillig bl.a. pga. forbeholdet):

EU's civile operationer

EU's Forsvarsfond

EU's Fredsfacilitet

På grund af forbeholdet deltager Danmark ikke i:

EU's kampgrupper

EU's militære operationer

PESCO

Foto: Bumble Dee / Shutterstock

BLANDT ANDET BREXIT

Brexit får skylden for meget, der går galt i Storbritannien. Sandheden er imidlertid mere nuanceret end som så. Mens Brexit er medårsag til blandt andet tomme hylder, er Brexit også en del af forklaringen på, at Storbritannien endelig tager fat på en vigtig diskussion om løn- og arbejdsforhold i en presset branche.

*Af Susanna Dyre-Greensite
Formand, Folkebevægelsen mod EU*

I Storbritannien har vi i de sidste måneder set supermarkedshylder tomme for varer, og at der har manglet benzin på benzintanken. EU-tilhængerne har været hurtige til at proklamere, at de nu (endelig) har fået ret: Brexit er en ubetinget katastrofe.

Det kan være, at britisk økonomi ikke led de ellers forudsagte enorme tab lige efter briterne stemte sig ud af EU i 2016, efter de rent faktisk trådte ud i 2020, eller efter overgangsaftalen sluttede i 2021. Men nu kan enhver da se, at det er gået helt galt for dem. Eller hvad?

FORKLARINGEN ER BLANDT MEGET ANDET BREXIT

Der er ingen tvivl om, at der er store problemer i Storbritannien lige nu. Det er dog ikke rigtigt, at disse problemer alene skyldes brexit. Det er heller ikke rigtigt, som nogle brexit-tilhængere påstår, at de intet har med brexit at gøre.

De tomme hylder og tanke skyldes, at der i Storbritannien mangler omkring 100.000 lastbilchauffører.

Det gør de, dels fordi der i branchen er dobbelt så mange, der går på pension, som der nye kommer til. Gennemsnitssalderen for lastbilchauffører i Storbritannien er 55. Det var et problem længe inden Corona pandemien, men i 2020 blev 40.000 lastbilskørekortsprøver desuden aflyst på grund af pandemien, hvilket gjorde problemet større.

I det seneste årti er Storbritannien blevet mere og mere afhængig af chauffører fra EU-landene. Når Coronakrisen ramte, måtte mange lastbilchauffører flytte hjem til deres respektive EU-lande.

Mange er ikke kommet tilbage, bl.a. fordi arbejdsstilladelser er blevet mere besværlige og usikre som følge af brexit. Man regner med, at omkring 20.000 af de manglende 100.000 chauffører skyldes brexit. Derfor er de globale forsyningskædeproblemer mest tydelige i Storbritannien.

Foto: Amani A / Shutterstock

BREXIT TYDELIĞØR DET GRUNDLÆGGENDE PROBLEM

Brexit tvinger briterne til at forholde sig til et problem, der sådan set også eksisterer i EU: Alt for få vil være lastbilchauffører, og det skyldes lønnen og arbejdsforholdene. Selvom Brexit og Corona forklarer noget af chaufførmanglen i Storbritannien, er det største årsag til manglen, at der ikke er nok nye mennesker, der vil ind i branchen.

Det hænger sammen med, at lønnen for lastbilchauffører ikke er væsentlig bedre end lønnen for ufaglærte i supermarkederne, selvom lastbilchauffører har taget en egen betalt uddannelse for at blive chauffører. Det var den engang, men lønniveauet i branchen har ikke fulgt lønstigningerne andre steder i samfundet. Desuden er der meget lange arbejdsdage, højt arbejdspress og få pauser.

Manglen på arbejdskraft skyldes ikke en mangel på kvalificerede chauffører. Faktisk er der i Storbritannien hele 230.000 mennesker under 45 med lastbilskørekort, der har valgt ikke at arbejde inden for erhvervs-mæssig vejtransport.

SÆLGERES MARKED FOR ARBEJDS-TAGERE

I Storbritannien forsøger man nu at løse manglen ved mange forskellige tiltag, herunder at sætte lønnen op. Nogle chauffører fortæller om lønstigninger på hele 40 procent. Landssekretæren for den britiske fagforening GMB beskriver situationen i Storbritannien som et "sælgeres marked for arbejdstagere".

Samfundet har indset, hvor vigtigt det er, at vi har lastbilchauffører, og at de er en ordentlig løn værdig. Den debat har man blandt andet fået på grund af Brexit.

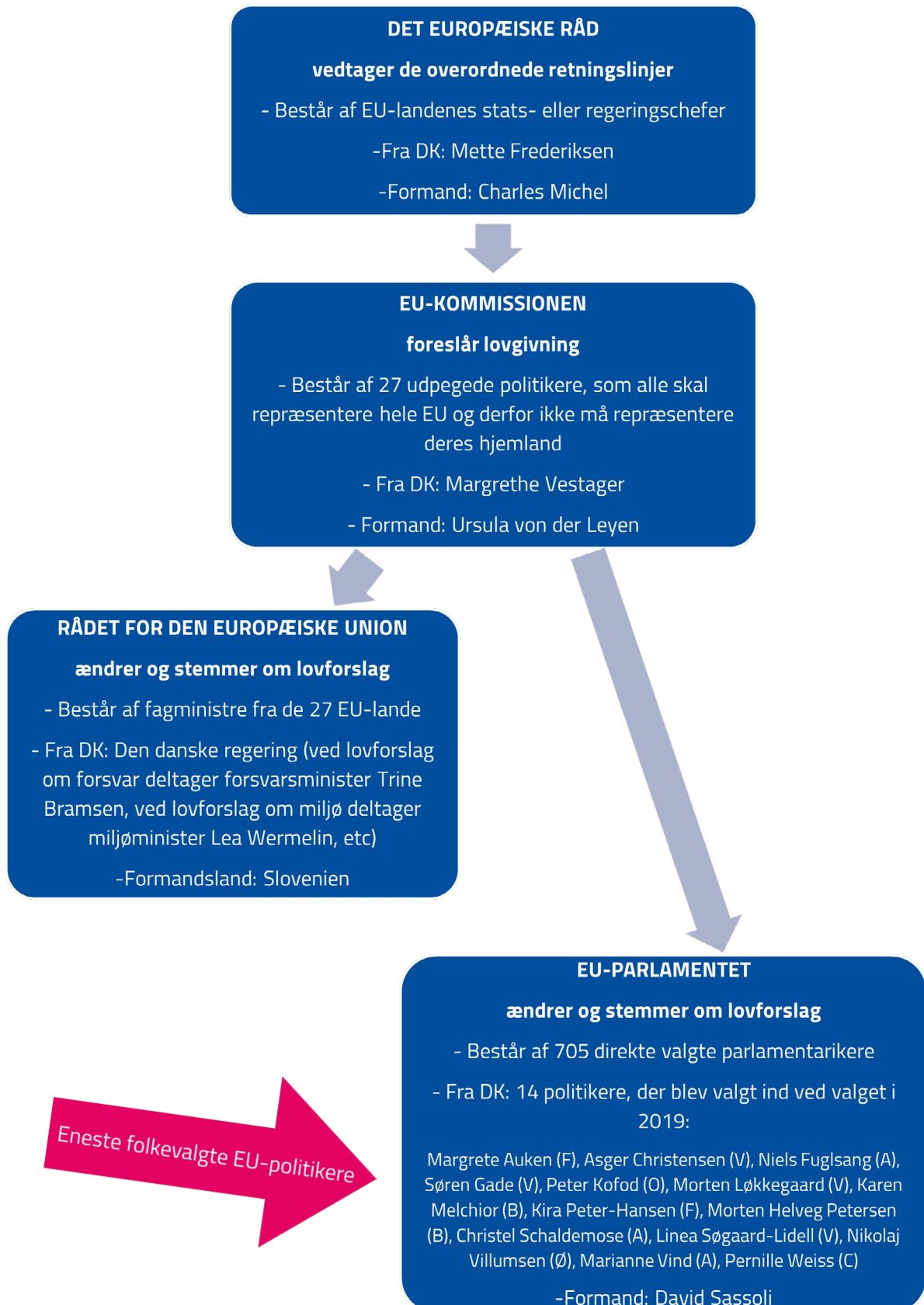
Hold dig opdateret om nyt fra EU

På folkebevægelsen.dk kan man altid finde nye artikler om, hvad der foregår i EU.

Vi opdaterer løbende hjemmesiden med fakta, analyser og indspark.

FAKTA: SÅDAN VEDTAGES LOVE I EU

Størstedelen af vores lovgivning i Danmark kommer direkte eller indirekte fra EU. Nedenstående figur giver et overblik over den almindelige lovgivningsprocedure i EU. De folkevalgte politikere har kun yderst beskednen indflydelse på lovgivningen, da den ikke-folkevalgte EU-Kommission har eneret på at foreslå ny lovgivning.

FORT EUROPAS MANGE FORME

I disse tider ser vi flygtninge, der lever i ingenmandsland mellem Polen og Belarus, hvor de hverken tillades at komme den ene eller den anden vej, mens det bliver stadig koldere. Det er jo nemt at sige, at dette er et eksempel på Fort Europa. Det er det også! Men Fort Europa er også meget andet. Fort Europa er også økonomi.

Foto: Ajdin Kamber / Shutterstock

Af Niels Eriksen
Medlem af landsledelsen

De af os, der er gamle nok, kan måske huske historierne og billederne af EU's smørbjerg og mælkesøer, begge dele skabt af den daværende EU-støtte til landbruget betalt af EU's skatteydere. Dette system blev så yderligere understøttet af en toldmur, der forhindrede lande uden for EU i at eksportere deres landbrugsvarer på lige vilkår til EU-landene. Ligeledes mindskede EU løbende smørbjergene og mælkesøerne ved at dumpe fødevarer på verdensmarkedet til priser, der lå under verdensmarkedspriserne. Denne handling har helt konkret smadret ikke mindst mange udviklingslandes landbrugssektorer. For eksempel blev den ghanesiske kyllingeproduktion i 00'erne hårdt ramt af billige frosne EU-kyllinger på deres hjemmemarked. Kyllingerne var blevet gjort ekstra billige via statslig eksportstøtte fra EU's side.

I dag har vi ikke de samme smørber-

ge og mælkesøer, men vi har stadig et EU-støttet landbrug, der via den støtte får nogle konkurrencefordele på verdensmarkedet. Ligeledes har vi stadig en toldpolitik, der beskytter landbrugsproducenterne i EU mod konkurrence udefra på EU-markedet.

Samtidig ser vi dog at de økonomiske murer i Fort Europa tager nye former.

KLIMA-TOLDMUREN

EU-kommissionen barslede i 2019 med en ide til en klimatold, og forslaget lever stadig videre i Kommissionens aktuelle Fit for 55-plan. Hvor tidligere begrundelsen for EU-landbrugsstøtten og toldmuren vendt mod ikke-EU-fødevarer var, at de skulle sikre, at EU-området var selvforsynende med fødevarer, så er begrundelsen for klimatolden, at man vil mindske CO₂-udledningen.

Kommissionens forslag er ikke totalt galimatias. Selvfølgelig kan man argumentere for, at lande der eksporterer til EU-området, men som ikke tager de samme klimahensyn som EU-landene,

ikke skal have den konkurrencefordel med ind på EU-markedet.

Omvendt kan man også sidde med den fornemmelse, at klimatolden også har til formål at beskytte produktion i EU-landene mod konkurrence udefra. Her retter opmærksomheden sig særligt mod Kina og andre af de hastigt fremrykkende asiatiske lande.

En række EU-lande, ikke mindst i Sydeuropa, har i de seneste årtier mistet konkurrenceevne både internt i EU og i forhold til verden udenfor EU. Det har skabt arbejdsløshed, fattigdom og kroniske handelsunderskud. I mange af disse lande ses mere EU-protektionisme som en del af løsningen på deres problemer. Disse lande tror på, at en del af den produktion, der i løbet af 00'erne flyttede ud til bl.a. Kina og en række andre asiatiske lande, vil vende tilbage til Sydeuropa, hvis importen fra verden uden for EU yderligere vanskeliggøres.

Konsekvensen af denne klima-protektionisme kan meget vel føre EU ud i en

handelskrig med Kina og andre lande. Den krig vil også ramme dansk eksport til Kina, som er ganske betydelig. Fra september 2020 til august 2021 eksporterede Danmark for 70 milliarder kroner til Kina. Det er mere end Danmark i samme perioder eksporterede for til Norge.

VINDERE PÅ BEGGE SIDER AF FORT EUROPA

Det er alment kendt, at EU betaler eksempelvis den libyske kystvagt – og forskellige libyske militser – for at holde flygtninge/migranter væk fra EU's sydlige kyster. Metoderne, som bruges af kystvagten og militserne til løse opgaven med, er mord, voldtægt, vold og slaveri. Det har været dokumenteret af en række medier løbende gennem de seneste år.

Den virkelighed har dog ikke fået EU til at ændre sit syn på sine libyske samarbejdspartnere.

Et andet kendt eksempel af samme art, er, at EU Ligeledes betaler Erdogan Tyrkiet 1,5 milliarder euro hvert år for at holde flygtninge/migranter ude af primært Grækenland og Bulgarien.

Men nu er der kommet et yderligere økonomisk krav fra Tyrkiet. For det forventes, at der de kommende måneder og år vil komme stadig flere afghanere, der har EU-området som deres mål, og mange af dem vil rejse via Tyrkiet. Her har Erdogan en forventning om, at der skal ekstra EU-penge på bordet.

Men et mere ukendt, og mere elegant og omfattende, eksempel er aftalen med Marokko. Her har de marokkanske myndigheder i al væsentlighed også på en meget håndfast måde begrænset den illegale indvandring til EU-områderne igennem mange år. Til gengæld har EU, ligeledes i mange år, begrænset sin kritik af Marokkos ulovlige besættelse af Vestsahara og andre menneskerettighedskrænkelser begået af det marokkanske regime. Ligeledes er der indgået en række økonomiske aftaler med EU generelt og en række af EU's medlemslande enkeltvis. Det gælder ikke mindst Spanien og Frankrig. Aftalerne giver Marokko en række fordele på EU-markedet.

Eksempelvis har Spanien ifølge Danwatch indgået en aftale med Marokko om, at tusindvis af marokkanske sæsonarbejdere kan arbejde i Spanien. I de sydspanske gartnerier arbejdede der i 2019 20.000 marokkanske kvinder. Både de spanske arbejdsgivere og det statslige marokkanske rekrutteringsbureau har været enige om, at det skulle være yngre kvinder med hjemmeboende børn under 14 år, der skulle

rekrutteres. Den udvælgelse skulle bl.a. sikre, at kvinderne rejste hjem igen. For kvinderne får selvfølgelig ikke lov til at tage deres mindreårige børn med på rejsen. Ligeledes opfattes yngre kvinder som værende nemmere at styre.

Kvinderne rekrutteres også typisk fra fattige landegne i Marokko, hvor landets i forvejen høje arbejdsløshed er ekstra høj. Derfor er kvinderne desperate for at få adgang til at tage til Spanien for at arbejde. Hvor lønnen i Marokko typisk er 50 kroner om dagen, så kan kvinderne i de sydspanske gartnerier tjene 300 kroner om dagen.

Prisen er, at de dermed totalt er i lommen på det marokkanske rekrutteringsbureau. Det betyder bl.a., at deltagelse i eksempelvis politiske, sociale og faglige protester i Marokko rettet mod regimet kan medføre, at man ikke kan få en tilladelse til at arbejde i Spanien. Dermed er der lukket for muligheden for at forbedre sin families økonomiske vilkår.

Den marokkanske regering og stat har en flersidig gevinst ved ordningen. Der kommer ekstra euro hjem via de marokkanske sæsonarbejdere, der kan indgå i den marokkanske økonomi. Derudover får man sendt fattige marokkanere til Spanien. Det er mennesker, der hovedsageligt ellers ville være arbejds-

løse – og dermed potentielle deltagere i sociale protester vendt mod regimet.

De kvindelige marokkanske sæsonarbejdere er ligeledes totalt i lommen på deres spanske arbejdsgivere. Når man er ankommet til Spanien, er det nemlig ikke muligt at skifte arbejde. Man er bundet til den samme arbejdsplads. Det er med til gøre, at arbejdsforholdene ofte er horrible. Ligeledes er det også udbredt, at de spanske arbejdsgivere forlanger seksuelle ydelser af de marokkanske kvinder for ikke at tilbageholde løn og/eller opsigelse kvindernes kontrakter.

DE BILLIGE BÆR

For EU er gevinsten ved dette samarbejde også flersidig. Ved at EU giver Marokko mulighed for at give udvalgte marokkanske borgere adgang til at passere Fort Europas mur under kontrolrede forhold, så er man med til at støtte en nær allieret politisk og økonomisk i det ellers urolige Nordafrika. Ligeledes sikrer man også, at landbrugs- og gartnerisektoren i ikke mindst Syds Spanien får adgang til en billig, lydige og rigelige arbejdskraft.

Vi skal så heller ikke være blinde for, at det bl.a. er de marokkanske kvinder der gør, at vi i Danmark hele vinteren eksempelvis kan købe billige jordbær og tomater i vores supermarkeder.

Foto: Sangoiri / Shutterstock

STØT OS

MobilePay
62755

Netbank
9860-025100

QR til MobilePay

MINDEORD

Modstanden mod EU er blevet fattigere efter, at Gunnar Poulsen, Tranum den 3. november 2021 afgik ved døden, 81 år gammel.

Gunnar har været modstander af EF/EU tilbage til 70'erne og var aktivt medlem af vores lokale komite i Jammerbugt kommune og var også med i vores genbrugsbutik: "Lopper mod EU", Kaas.

Gunnar skulle have været med til folkebevægelsens årlige landsmøde den sidste weekend i oktober, men det nåede han desværre ikke.

Vi kunne altid regne med Gunnar og vi vil mindes ham som det dejlige menne-

ske, han var: Rolig, gemytlig og vedholdende i forhold til det, han troede på.

Vore tanker går til Gunnars børn, svigerbørn, børnebørn og oldebørn, der alle satte så stor pris på ham og også mange tanker til Mie.

Selvom vi står tilbage, fattigere pga Gunnars død, vil vi kæmpe videre der, hvor Gunnar slap.

Æret være Gunnars minde.

*På vegne af:
Folkebevægelsen mod EU, Jammerbugt
"Lopper mod EU", Kaas
Lis Jensen*

HAR MODTAGET TILSKUD FRA
EUROPA
nævnet

Folk i Bevægelse

Udgives af:

Folkebevægelsen mod EU
Lyngbyvej 42, 2100 København Ø

Tlf.: 3536 3740

E-mail: fb@folkebevaegelsen.dk

Web: folkebevaegelsen.dk

Redaktion:

Elna Helene Dyre
Niels Eriksen
Susanna Dyre-Greensite

Ansvarshavende redaktør:

Susanna Dyre-Greensite

Layout:

Ditte Marie Gyldenbergt

Tryk:

Mercoprint

PODCAST

I foråret udkom de første afsnit af vores podcastserie *EU-analysen: Ærlig snak om EU*.

Sammen med spændende gæster, tager vi vigtige emner op, blandt andet EU's militære oprustning, truslen fra EU om en lovbestemt mindsteløn, EU's rolle i konflikten i Vestsahara og meget mere.

EU-analysen

Ærlig snak om EU

LYT MED HER:

Du kan lytte til alle afsnit på folkebevaegelsen.dk/podcast/ eller på din fortrukne podcast-plattform.

BLIV MEDLEM

HVAD KOSTER DET?

Almindeligt kontingent.....400 kroner/årligt

Nedsat kontingent... Pensionist, studerende eller lignende ...150 kroner/årligt

Kampagnemedlemskab..... for resten af 202150 kroner

Der er mulighed for halvårlig betaling af almindeligt eller nedsat kontingent.

Du kan læse mere og blive medlem på folkebevaegelsen.dk/bliv-medlem/ eller ved at scanne QR-koden.